

Únorový kulatý stůl SKAV a EDUin (16. února 2012) - výstup

Cílem únorového kulatého stolu bylo se prostřednictvím odpovědí na následující otázky dozvědět: **Jakou revizi RVP si přejí učitelé základních a středních škol?**

Jak revize RVP může přispět ke zlepšování výsledků vzdělávání?

Co očekáváme od revize RVP, na níž pracuje ministerstvo školství?

Co si myslí učitelská veřejnost o rámcových vzdělávacích programech?

Jak často a jakým způsobem by měla probíhat revize RVP?

Kdo by měl formulovat zadání pro revizi RVP a kdo kontroluje, zda byla provedena dobře či špatně?

Měli by do revize RVP mluvit i učitelé? A jak to zařídit?

Víme, jak podobné revize probíhají v zahraničí?

Jak současná revize RVP ovlivní proměnu našich škol?

Pozvání na tento kulatý stůl přijali tito panelisté:

Mgr. Tomáš Pavlas, odborný pracovník, Národní ústav pro vzdělávání

PhDr. Stanislava Krčková, bývalá ředitelka VÚP

RNDr. Jiří Kuhn, ředitel Gymnázia Nymburk, předseda Asociace ředitelů gymnázií ČR

Mgr. Jan Korda, ředitel ZŠ Lyčkovo náměstí, Praha, předseda PAU, prezident APU

Setkání moderoval **Tomáš Feřtek**, EDUin, o.p.s.

Na začátku **T. Feřtek** informoval, že téma bylo zvoleno s ohledem na to, že se jedná o zásadní záležitost, která ovlivní práci škol, ale zároveň je k průběhu revize k dispozici velmi málo informací. Dokonce vznikla koalice několika neziskových organizací, které žádaly o to, aby MŠMT sdělilo, jaké je zadání k revizi. Nakonec byly tyto informace požadovány i na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, na jehož základě zaslalo MŠMT odpověď, ale velice vágní.

S úvodním příspěvkem vystoupil **T. Pavlas**, který se účastnil rozsáhlého výzkumu kurikulární reformy na gymnáziích. V rámci výzkumu Kurikulum G Kvalitní škola proběhlo dotazníkové šetření v roce 2010 a expertní šetření 2011.

V prvním šetření byl zkoumán reprezentativní vzorek, ve druhém případě užší vzorek, ale se zájmem získat relevantní informace k tématům typu kvalita školy a kurikula. Dále probíhal rozsáhlý monitoring na základních školách v roce 2011 na vzorku 300 základních škol. T. Pavlas se pokusil odpovědět na otázky, co si myslí učitelská veřejnost o RVP a zda by měli do revize mluvit učitelé, a to z pohledu respondentů.

Dotazníkové šetření na gymnáziích se zabývalo tématem obeznámenosti s kurikulární reformou a vyplývá z něj, že učitelům není zcela jasno, v čem spočívá jádro reformy, zda jde o změnu cílů a obsahu vzdělávání nebo o změnu forem a metod práce. Co se týče akceptace kurikulární reformy, 14% respondentů kurikulární reformu akceptuje s tím, že podporuje moderní metody vyučování, umožňuje profilaci školy apod. 30% reformu neakceptovalo s poukazem na rozvolnění, formalismus, nezaplacenou práci a nebezpečí poklesu úrovně atd. Největší podíl respondentů (55%) má k reformě ambivalentní vztah. Šetření prokázalo, že akceptace reformy úzce souvisí s obeznámeností. Ti respondenti, kteří prokázali povědomí o tom, v čem reforma spočívá, tak ji podporovali, naopak ti, kteří neměli a doposud nemají jasno v tom, k čemu reforma směřuje, a zaměňovali pojmy, ji odmítali.

Expertní šetření, které probíhalo v loňském roce, se zabývalo kvalitou kurikula, jakým způsobem by se mělo měnit, kdo by to měl dělat a jak. Jednou z otázek bylo, zda školní vzdělávací program je či není prostředkem pro rozvoj školy. Drtivá většina respondentů se přihlásila k tomu, že ŠVP je prostředkem pro rozvoj školy. 12% toto odmítalo s tím, že se jedná o formální záležitost. Další otázka řešila, zda ŠVP představuje posun oproti předcházejícím učebním dokumentům. Okolo 60% respondentů uvádělo, že je to zlepšení oproti dříve existujícím dokumentům, například s tím, že vede k posílení autonomie či mezipředmětových vztahů, u učitelů k přemýšlení a samostatnosti. 20% uvádělo, že RVP přináší zhoršení, že je to příliš teoretické. 20% respondentů nemělo vyhraněný postoj.

Dále bylo v rámci šetření zkoumáno, co by měl tento rámcový dokument obsahovat. Převážně se objevovaly odpovědi jako vymezení základního učiva, cílů, očekávaných výstupů apod. Standardní rozčlenění učiva do ročníků by se podle zúčastněných učitelů v rámcovém dokumentu objevovat nemělo.

Jak by měl vypadat ideální RVP? Měl by být realizovatelný, srozumitelný a odborně správný. Respondenti vyjadřovali souhlas s tím, že stávající dokument považují za odborně správný, u dalších dvou položek se už tak významný souhlas neobjevoval.

Na otázku, kdo by se na tvorbě RVP měl podílet, odpovídali respondenti většinou tak, že by to měli být učitelé společně s pracovníky kurikulárních ústavů a řediteli škol, s určitým odstupem se pak už objevovaly skupiny jako profesní komory, asociace, akademici z vědeckých oborů. Další skupiny jako tvůrci testů či knih nebyly nepovažovány za podstatné.

Co by mělo vést ke změně RVP? Nejčastěji byla jako důvod uváděna nefunkčnost stávajícího dokumentu. Jako významný důvod byl uváděn propad ve výsledcích, popřípadě nové poznatky v oborech či nějaké změny v systému jako např. vznik nových škol apod.

Jelikož téma revize už bylo v tu dobu poměrně aktuální, byli respondenti dotazováni na to, které části RVP by měly podle nich podléhat revizi. Výsledek je,

že 44% respondentů se vyjádřilo, že by provedlo nějakou změnu RVP (drobnou či zásadní), z toho jen 14% by významně přepracovalo tento dokument. Ukázalo se, že největší míra snahy něco měnit se týkala vymezení klíčových kompetencí a průřezových témat, ale i podmínek pro vzdělávání na gymnáziu. I když většina nebyla pro to, aby klíčové kompetence zmizely z RVP, jedna čtvrtina respondentů byla pro to zásadně část týkající se klíčových kompetencí přepracovat. U vymezení průřezových témat, také většina lidí není pro zásadní přepracování. K podmínkám pro vzdělávání má jedna čtvrtina dotazovaných učitelů problematický vztah, a to z toho důvodu, že nejsou nijak vymahatelné a považují je tím pádem v RVP za nadbytečné.

V minulém roce probíhal monitoring i na dalších typech škol. Dotazníkové šetření u učitelů základních škol odhalilo, že až dvě třetiny učitelů by nic neměnily.

Více v [prezentaci](#).

TF: Uvedl jste, že se šetření zúčastnilo cca 300 ZŠ a 58 gymnázií. Jak jste vybírali školy?

TP: Ve spolupráci s ÚIV, snažili jsme se o reprezentativní vzorek, ale záviselo to na ochotě k účasti. Nicméně usilovali jsme o to, abychom podchytili jak příznivce, tak protivníky RVP.

Následovala prezentace **S. Krčkové** na téma, co se dělo v minulých letech k revizi RVP. Zákon umožňuje revizi RVP, ale už nikde není uvedeno, kdo má RVP měnit a za jakých podmínek. Náš vzdělávací systém nemá propracován systém hodnocení. Revize se nerovná změna RVP. Revize je hodnocení, na základě jehož zjištění dochází ke změně. V budoucnu by se mělo řešit, jestli existuje souvislost mezi zhoršujícími se výsledky žáků a rámcovým dokumentem. Všechny výsledky, které jsou k dispozici, by měly být při revizi zohledněny (zjištění ČŠI, mezinárodní výzkumy apod.). Revize by ale měla reflektovat i jiné podněty než jen výsledky ze systému hodnocení, a to například vědecké poznání, rozvoj technologií, legislativní změny, podněty ale mohou přicházet i z praxe od ředitelů či učitelů. V současnosti si školy mění své ŠVP na základě vlastního hodnocení. Když dojde ke změně RVP, musí to školy zapracovat do svých ŠVP. Nicméně na školách je potřeba dlouhodobě plánovat, je tedy třeba mít dostatečný čas se na tyto změny připravit.

Když VÚP připravoval model, jak ukotvit revize RVP, jeho pracovníci hledali v té souvislosti inspiraci v zahraničí. Bylo hodnoceno 13 zemí, kritériem byla samozřejmě dostupnost informací. V zahraničí však neexistuje jeden model, způsobů bylo hodně, při zjednodušení dospěli ke 4 modelům.

Modely viz [prezentace](#):

1. Revize nejsou předem dány, revize probíhá na základě průběžného hodnocení, připravují se koncepční a obsahové změny po určité době (doba delší než 10 let): Finsko, Švédsko, Dánsko;
2. Cyklické revize – naplánováno určité období, kdy dochází k celkové revizi a úpravě dokumentu (Skotsko);
3. Kurikulum je revidováno postupně po tématech (Kanada);
4. Kurikulum pod stálou revizí - podle obsahových priorit (Irsko).

Pro ČR se jeví jako optimální cyklická revize (12 let) – vyhodnocení dokumentu jako celku, ale dílčí revize (3 roky) reagující na různé podněty.

Kdo má revizi na starosti v zahraničí:

- řídí ji ministerstvo školství nebo nezávislá komise;
- realizují ji specializované instituce;
- spolupracují s pedagogy a s veřejností (vysoká míra informovanosti);
- schvaluje ji ministerstvo školství, popřípadě vláda nebo parlament.

Zamýšlený model pro ČR: revize v kompetenci MŠMT, realizace – kurikulární ústavy. VÚP též navrhoval vznik Rady pro rozvoj kurikula. U podnětů k revizi by mělo být zohledněno, odkud přicházejí, a mělo by se jednat o podněty zdůvodněné s tím, jaké daná změna bude mít důsledky. Výstupem revize RVP měla být zpráva se zdůvodněnými návrhy na opatření, harmonogramem zavádění změn a popisem metodické podpory.

Model byl připraven a předán na MŠMT, odsouhlasen v srpnu 2010 na poradě vedení MŠMT, ale za náměstka Němce byl model odmítnut. Místo práce na revizi bylo řešeno, že budou připravovány standardy, nedostal to ale do gesce žádný kurikulární ústav.

V březnu 2011 byla nařízena revize, důvod pro revizi popsán nebyl. Bylo řešeno, že standardy musí připravovat učitelé z praxe, ale nebylo možné s nimi na revizi spolupracovat.

V rámci revize byly vytvořeny odborné pracovní skupiny/panely pro každý obor, z toho měly vykristalizovat návrhy na změny a měla být vyhlášena veřejná diskuze. Na základě této diskuze mělo být rozhodnuto, co se bude měnit a v jakém časovém horizontu.

Na začátek však byla stanovena diskuze na téma výchovy ke zdraví, poté byly diskuze ze strany MŠMT pozastaveny a do týdne byl tento úkol VÚP odebrán zcela s tím, že MŠMT vytvoří vlastní odbornou skupinu složenou z lidí z praxe.

Více v [prezentaci](#).

Dále se T. Feřtek obrátil na **J. Kuhna** a **J. Kordu** s otázkou, co podle jejich zkušenosti nejvíce učitelé kritizují na RVP.

J. Kuhn: Naše škola byla zahrnuta do šetření. Vztah k reformě je odtažitý. I na naší škole, která je proreformě naladěná, nebylo přijímání reformních kroků jednoduché. Když začaly úvahy o kurikulární reformě, rád jsem osobně přijímal tyto myšlenky. Učitelům vadí na reformě jakákoliv změna, jsou to většinou hodně konzervativní lidé. Pokud by pracovníci VÚP nevěnovali tolik času a energie do propagace reformy, dopadl by výsledek ještě hůř.

TF: Je to tedy tak, že učitelé nemají konkrétní výhrady, spíš jim vadí, že je RVP nutí měnit výuku?

J. Kuhn: Konkrétní výhrada se objevuje, a to neměřitelnost výstupů, jestliže jsou hlavním cílem vzdělávání klíčové kompetence. U znalostí bylo jednoduché zjistit, jestli jich žák nabyl nebo ne. Učitelé nejsou schopni posoudit, jestli žáci stanovených kompetencí dosahují.

J. Korda: ZŠ jsou někde jinde než gymnázia. Spousta učitelů věnovala do tvorby ŠVP mnoho energie. RVP je projekt, který má jistě mnoho chyb, ale my jsme ještě ani neměli příležitost se „zabydlet v novém domě“. Kurikulární reforma běží 7 let. Ale už máme nového projektanta, už předěláváme ten „dům“ jinak. Učitelé

neřeší RVP, je zajímavá, jak mají učit a jak mají zvládat děti. Učitele zajímá hlavně ŠVP.

J. Kuhn: Není možné si po 9 letech říci, že se to nepovedlo. Proto se mi zdá vhodný návrh kratších změn, které nemusí mít nutně vliv na ŠVP. Kdyby proběhla revize po 9 letech a zjistilo se, že to žádné velké výsledky nemá, stále to ale bude mít vliv na žáky, kteří systémem prošli. Určité částečné zásahy jsou nutné, ať už je to reakce na změnu zákona, státní maturity, standardy apod. Otázka je, kdo by se tím měl zabývat a jak by to mělo probíhat, ale není čas to nechat fungovat 9 let beze změny.

J. Korda: Problém je, že učitelé nevzali RVP za své, což je chyba. Té cestě, která byla nastavena, osobně věřím. Toto je cesta, po které jdeme, a je na státu prohlásit, že ta cesta je dobrá a že se musíme tudy vydat všichni, ale k tomu doposud nedošlo. Naše školství nemá pojmenovanou kvalitu, RVP je jediný dokument, který se o to snaží.

S. Krčková: Chápu obavu učitelů, že by měli měnit ŠVP. Když jsme připravovali RVP, tak jsme nedohlédli toho, co způsobí, až se bude kontrolovat soulad RVP a ŠVP, jakou administrativní zátěž to pro školy bude znamenat. Kdybychom to tušili, tak bychom to zjemnili tak, aby školy nemohly být v tomto směru kritizovány ze strany ČŠI. Kdyby byla například z RVP vypuštěna sexuální výchova, tak to školy vůbec nepoznamená, protože nemusí v ŠVP nic měnit, co si školy dají nad rámec RVP, je jejich rozhodnutí. Ale jestli někdo určí, že bude potřeba promítnout průřezová témata do povinných výstupů, tak to bude znamenat, že bude potřeba přepracovat celý ŠVP. Najednou totiž může přijít ČŠI a bude se ptát, kde se to objevuje v občanské výchově, kde v matematice a kde v dějepise. RVP ale měly donutit učitele, aby společně plánovali vzdělávání na škole, ne aby sepisovali mnohastránkové dokumenty.

J. Kuhn: Obava je na místě a je způsobena tím, že nejsou k dispozici informace z MŠMT. Souvisí to ale zejména s financováním. Do RVP G se dostal počet hodin, který odpovídá učebnímu plánu. V současné době není ochota dát finanční prostředky na završení kurikulární reformy, proto se hledají zdroje, ze kterých by to bylo financováno. Otázka, kolik hodin je na RVP potřeba, je daleko zásadnější. Pokud by se stanovil počet hodin, které můžete učit vzhledem k počtu žáků ve třídě, tak to je to, co donutí školy měnit ŠVP. Pokud jde o průřezová témata, tak je to formální záležitost, protože to už školy měly nějakým způsobem zapracované, pouze jinak. Ve chvíli, kdy se ukáže, že nebude dán dostatečný finanční obnos na to, aby bylo možné učit podle existujícího ŠVP, a sníží se počet hodin, tak to bude předpokládat zásadní změnu. Toho se můžeme obávat, to ale nesouvisí příliš s revizí RVP, má to souvislost s tím, jak bude probíhat reforma financování regionálního školství. Jde o to, aby nám stanovené počty hodin umožnily ŠVP realizovat.

TF: Jediné, co zatím o revizi víme oficiálně, je, že byly začleněny standardy do RVP opatřením ministra. Co si o tom myslíte?

T. Pavlas: Je to nekompaktní. Nevím, co to znamená, protože jazyk RVP o standardech nehovoří. Není jasné, jak to má ovlivnit ŠVP a výuku. Není to domyšlené. Nemluvě o tom, že standardy až na matematiku nejsou optimálně

vytvořeny. Promarnila se jedna z mála příležitostí, kdy se mohla potkat obec akademická s obcí pedagogickou při diskuzi o tom, co se má ve školách učit.

TF: Jak je časté, že standardy jsou součástí obecného vzdělávacího dokumentu?

S. Krčková: V některých státech jsou standardy součástí kurikulárních dokumentů, například ve Finsku, kde mají popis dobrého výkonu žáka, ale je to propojeno. Jedná se o podrobnější popis našich očekávaných výstupů, který se jde až na úroveň kritérií. Je těžké to porovnávat, protože zahraniční kurikulární dokumenty mají úplně jinou povahu. Někde se to pohybuje spíše na úrovni podrobnějšího rozpracování našich klíčových kompetencí. Bývá ale zvykem, že standardy jsou propojovány s kurikulárním dokumentem, a to v různých formách.

J. Korda: Podle mě je špatně, že tam standardy jsou začleněny. Představuji si, že to bude vypadat tak, že u každého výstupu v 5. a 9. třídě bude standard i úloha. To odpovídá tomu, co bylo řečeno, že výstupy jsou neměřitelné a standardy by učiteli měly pomoci. Podle našeho ŠVP by měly být výstupy měřitelné, my si umíme představit, jak to zkontrolujeme, pro nás jako pro školu jsou standardy zbytečné. My vycházíme z Blooma a snažíme se v té škále pohybovat a zjišťovat, kde se konkrétní dítě nachází. Jestliže tam budou uvedeny ukázkové úlohy, tak to dopadne tak, že učitelé budou učit podle těchto úloh, aby žáci dopadli dobře při testech, což je špatná cesta.

TF: ČŠI prohlašuje, že bude dopracovávat širší standard i na netestovatelné oblasti. A také se říká, že pracovní skupiny se zabývají tím, co je v RVP neměřitelné. Ale nevíme, je-li to pravda. Co je vlastně obsahem práce těchto pracovních skupin?

J. Kuhn: Svědčí to o tom, že informací je málo. Netuším, proč byla tato práce odebrána pracovníkům VÚP, protože materiály, které připravili, jsou natolik kvalitní, že se členové pracovní skupiny nemohou dostat na podobnou úroveň. O co MŠMT jde, vychází z určité nedůvěry vůči tomu, co VÚP už udělalo, a určitě je to chyba. O co se snažíme v naší pracovní skupině je, aby zásahy měly minimální dopad na ŠVP. Zadání, které jsme obdrželi, je takové, že vzhledem k tomu, že se stále více hovoří o gramotnostech, byly zavedeny státní maturity, vytvořily se standardy, bylo by dobré, aby se toto všechno promítlo do RVP.

S. Krčková: My jsme vám dali k dispozici strukturovaný seznam podnětů. Zabývala se tímto materiálem vaše skupina?

J. Kuhn: Zadání nebylo nijak konkrétní, nebylo řečeno například, co by se mělo v RVP vyškrtat. Změnily se vnější podmínky, a to je potřeba zapracovat. Obdržení materiál z VÚP jsem dal k dispozici ostatním členům pracovní skupiny a byl zohledněn při naší práci.

TF: Co to bude znamenat?

J. Kuhn: Ve chvíli, kdy výstupy od VÚP jsou natolik kvalitní, tak se je snažíme používat, ale jestli to bude mít věcný dopad, to nevíme. Konkrétně jsme pracovali s učebním plánem, řešili jsme cizí jazyky apod.

TF: Pracovní skupiny svou práci ukončily, předaly svůj materiál vedení MŠMT. Co nastane dále?

J. Kuhn: Co tam řešíme, jsou více méně provozní věci a snažíme se, aby ta práce byla opět přidělena NÚV.

J. Korda: Podle informace, kterou mám k dispozici, dostávala skupina pokaždé jiné zadání. Také složení se měnilo. Mluvilo se o gramotnostech, že se musí objevit v RVP, já propaguji oborové dovednosti, protože klíčové kompetence se nerealizují. Kdyby se propojily obory a klíčové dovednosti, vznikly by oborové dovednosti. Obavy pociťuji ze změny učebního plánu. Jestli se změní průřezová témata, tak souhlasím s tím, že je to více méně technická záležitost. Jestli se změní povinnost druhého jazyka, to také vítám. Největší obavy mám ze změny učebního plánu, ale zároveň i z toho, jakým způsobem to celé probíhá.

J. Kuhn: Skupina se rozdělila na základní a gymnaziální vzdělávání a na odborné vzdělávání.

M. Holešová: I MŠMT zaměřuje měřitelnost výstupů a testování. Něco jiného je otestovat a měřit, to druhé škola zvládne. Z pohledu učitele, i já bych měla být měřena a monitorována, jak plním ŠVP.

M. Semalová, poslankyně, členka Školského výboru: Potvrzuje se mi zde, že ve školství vládne chaos. Mrzí mě, že zde není zástupce MŠMT ani ČŠI. K tomu, co zde bylo řečeno, je rozdíl mezi ZŠ a SŠ, co se týče RVP a ŠVP. Na základních školách jsou potřeba určité osnovy a ročníkové výstupy. Ročníkové výstupy tam chybí, projevuje se to, když se například žák přestěhuje. Učitelé nemohou suplovat práci odborníků při zpracovávání kurikulárních dokumentů. Co se týká poklesu vědomostí a znalostí, šetření OECD se sice netýká dětí, které prošly RVP, ale už v tu dobu byl systém rozvolněn. Školství potřebuje stabilitu. Varuji před tím, abychom přebíraly vzory ze zahraničí bez ohledu na naše tradice.

J. Kuhn: Paní poslankyně je členkou Školského výboru a říká, že by RVP mělo mít sjednocené ročníkové výstupy. My říkáme, že je to nesmysl, ale skončí to na politicích.

M. Ševčík, ZŠ Londýnská: Naprosto nesouhlasím s ročníkovými výstupy. Ročníkové výstupy ničemu nepomohou, pokud se dítě přestěhuje v listopadu, tak škole ročníkové výstupy nepomohou. Přichází nám čím dál více cizinců do škol a bude potřeba integrovat žáky se SVP. Stěhování z města do města bude proti tomu čím dál tím menší problém. Já jsem se podílel na standardech z fyziky. Můj motiv byl, aby to, co všechno bylo investováno do reformy, nebylo zahozeno a nebylo zaměřeno jen na testování, aby šlo opravdu jen o pomoc učitelům. Nyní se hovoří o tom, že se naše děti zhoršují, a tím pádem, že to, co bylo dřív, bylo správnější, což je špatně. My nevíme, jací jsou naši žáci. Je otázka, jestli chceme, aby naši žáci byli v těch testech úspěšnější, jestli to je pro české prostředí výhodou. Doposud nebyli testováni žáci, kteří prošli RVP. Nikdo se nezabýval tím, jestli jsou nebo nejsou kompetentnější k řešení problémů, aby měli úspěšnější život. Jen se zabýváme mezinárodními výstupy, které jsou s obrovským časovým prodloužením. Testování není možné brát na lehkou váhu. Původně bylo například řečeno, že žáci budou testováni na minimální úrovni a najednou budou dle informace, kterou jsem obdržel od ČŠI, děti odpovídat na 10

otázek a pak se jim otevře ještě vyšší úroveň, ale v tu chvíli už netestujeme standard.

J. Korda: Reaguji na poznámku paní poslankyně, vy se na to díváte pořád pohledem učiva. Pokud se zaměříme na klíčové kompetence, tak ty jsou přenosné. Proč jsme dopadli špatně v testování? Děti neumějí číst s porozuměním, aby rozuměli otázkám. Standardy nezabezpečí to, aby se děti naučily myslet. V učebnicích je minimum úloh, které vyžadují náročné myšlení. Kolik učebnic se věnuje řešení problémů? Když se mluvilo o výsledcích PISA, pan premiér Nečas řekl, že je to dílo špatných učitelů, což se mě dotklo. My máme kvalitní učitele i tvořivé, ale v jaké jiné oblasti se požaduje od pracovníků, aby si tvořili své vlastní postupy - vlastní vzdělávací programy. Za všechno můžou politici, protože od roku 1989 tady není systém, ten se mění s každým ministrem. Učitel má potom tendenci uzavřít se do sebe a řešit jen svou třídu a obor.

N. Eretová, časopis Řízení školy: Paní poslankyně vyslovila myšlenku, že školství potřebuje stabilitu. Politici by ji měli zajistit.

M. Lvová, DCI: Miléniová deklarace OSN se vůbec ve výuce neobjevila.

J. Tupý, NÚV: RVP byl vytvářen jako prostor nebo cesta pro individualizaci výuky. To je základ/směr, kterým by se školy měly ubírat. Nevíme si rady s klíčovými kompetencemi, ale pracovníci VÚP nikdy nedostali možnost se tím více zabývat. Je problém, když se revize realizují před tím, než je toto domyšleno.

TF: Co by se teď mělo stát? Jaká jsou vaše doporučení panu ministrovi?

J. Korda: Aby pan ministr všechno zastavil, protože se to realizuje bez podpory v analýzách. Doporučil bych mu, aby nejprve proběhla analýza, co chce náš stát. Národní vzdělávací program neexistuje. Nechť vznikne Národní vzdělávací program, a to bude neměnné. Měl by být stanoven nějaký ombudsman, který to bude hlídat, protože tuto cestu jsme si vybrali pro vzdělávání. Až pak se můžeme začít bavit o revizích RVP.

T. Pavlas: Je potřeba pracovat v oborech, kde jsou předměty. To, co cítím jako velký problém, je množství vlivů na reálnou práci učitelů, není žádná koordinace mezi těmito vlivy. Pokud je pojetí Národního programu vzdělávání problematické, jděme tedy na úroveň oborů, kam by měly směřovat standardy. Co by se mělo připravovat na VŠ, jak by měly vypadat soutěže. Aktuální standardy tento problém neřeší.

S. Krčková: Já si myslím, že to byla chyba, že se začlenily standardy v současné podobě do RVP. Doporučila bych panu ministrovi, aby zastavil nahodilé práce. Nejdřív by se mělo analyzovat, jestli ten systém má nějaké nedostatky. Bylo by dobré, aby učitelé byli nároční na své žáky, aby nezůstávalo jen u vědomostí, ale aby byly u žáků rozvíjeny klíčové kompetence.

M. Ševčík: V prezentaci byla uvedena věta, že kurikulární reforma vede učitele k přemýšlení. Tak to zrušíme? Nedovedu si představit žádnou firmu, která by

fungovala bez zpětné vazby, přičemž školy jsou zbaveny povinnosti autoevaluace. Když neumíme přemýšlet, tak raději tedy přemýšlet nebudeme?

Příští kulatý stůl se bude konat v mimořádném termínu 22. 3. 2012 v Americkém centru ve spolupráci s Fulbrightovou komisí.

Zapsala S. Pýchová